

Varsın Teğet Geçsin Mutluluk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Aralık 2016

Dağınık saçları yorgunluğumun...
İlahi bir sancı adeta yalnızlık ile
Keserken düşlerimi bıçak misali;
Kanayan bir yaradan mı medet ummalı
Hele ki Yaradan sıvazlarken sırtını tüm hayallerimin
Ve batıl bir rabıta,
İstemlerin varlıksızlığında nükseden
O nüktedan yanığı...

Benlerden türeyen münferit bir yönerge,
Müteredit bir ruhun mademki sönmez yangını
Nasıl oldu da çarçur ettim söylemediğim onca yalanı?

Girdaplar, girdaplar...
Haznemde yanığı,
Bağrımda isyan
Ne olur affet beni Rabbim,
Sensin tek sığındığım ve sağalttığım acıları
Derken bir makbere düşmüşken yolum
Hem de patavatsız bir ikilem
Şu yüreği sıkıntılara boğan.

Batılında hezeyan, beşerin,
Yüreğinde perçemi belli belirsiz
Varamadığı yakanın en izbe silueti adeta,
Bir edimden bir gölgeye sunduğum,
Derken kirini pasını dünyanın akladığım
Tekil bir yürek yine pejmürde
Sağdıcım iken meşk eylediğim her cümle.

S/onlardan ibaret en vahim lehçe
Kadere beyan ettiğim sayısız reçete,
Hani olmazın oluru bir düş'ün olur da
Düşerim peşine:
Sen yine söylemedim farz et

Tüm beyitleri silerken tek tek
Kırık haznesinde ömrün
Varsın teğet geçsin mutluluk,
Demlendiğim gönülde tek müridim iken
Paye vermediğin o sefil gölgem:
Ki peşinde mi asla...
Kaybolduğum kadar da aşikâr üstelik
Yetim düşmüş nice ölü imge
Seğirtirken hece hece.